

A Fővárosi Ítéltábla a Kelemen, Mészáros, Sándor és Társai Ügyvéd (fél címe 1, eljáró ügyvéd: dr. Boóc Ádám) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a Papp Gábor Ügyvédi Iroda (fél címe 2, eljáró ügyvéd: dr. Sztanó Judit) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű alperes és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. január 13. napján meghozott 35.P.24.567/2015/10. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett és Pf/3. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest az alábbi helyreigazítás közzétételére: „A ...hu hírportálon 2015. szeptember 14. napján közzétett „Menekültek ellen uszító magyar zenészeket töröltek a ...-ról” című cikkben valótlanul állítottuk, hogy a menekültek kiirtásáról posztolt ... oldalán a ... egykori zenésze, ... arról írt, már a határon végezni kellene velük. A valóság ezzel szemben az, hogy ... csupán demográfiai adatokat tartalmazó, nem tőle származó hozzászólásokat kívánt megosztani saját ... oldalán, amely hozzászólások részeként tévedésből került közzétételre a fenti mondat, amelytől ... nyilatkozatában haladéktalanul elhatárolódott, a valótlan tény közléséért ... úrtól ezúton is elnézést kérünk.” Kérte továbbá az alperes kötelezését a cikk eltávolítására a helyreigazítás megjelenésével egyidejűleg.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a II. rendű alperesnek 12.700 forint perköltséget, valamint külön felhívásra 36.000 forint eljárási illetéket. Döntését a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdésére alapította. Tényként állapította meg, hogy a felperes ... oldalán megjelent az a közlés, amely az I. rendű alperesi cikkben sérelmezett kijelentéseket is tartalmazza. A ... bejegyzés egyértelműen tartalmazza azon kijelentéseket, miszerint „irtani kell őket már a határon”, illetve azt is, hogy ezek a „férgék” a poszt szerinti számban lesznek. A sérelmezett cikkben ezért a valóságnak megfelelt azon közlés, miszerint a felperes „férgéről” és „határon való irtásról” tett említést a menekültek vonatkozásában.

Rámutatott, hogy magában a keresetlevélben és a korábban megküldött helyreigazítás iránti igényben előadottak is azt támasztják alá, hogy az alperesek által a tárgyaláson csatolt screenshot-nak megfelelően került a felperes ... oldalán a bejegyzés közzétételre.

Hangsúlyozta, hogy a ... oldalon a felhasználó a saját gondolatait közli. A felperesi bejegyzés semmilyen módon nem utalt arra, hogy esetlegesen ezek a gondolatok nem a felperes gondolatai lennének, illetve attól a gondolatmenettől a felperes elhatárolódna. Utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a sérelmezett újságcikk a felperes reakcióját is tartalmazta más sajtótermék megkeresésére a ... bejegyzésével kapcsolatosan. Ennél fogva az I. rendű alperes a valóságnak megfelelően tájékoztatta a közvéleményt arról is, hogy a ... bejegyzését követően megjelenő sajtótermékek közléseivel kapcsolatosan a felperes milyen módon reagált. Mindezek alapján a keresetet elutasította.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezésében indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperes kereset szerinti marasztalását.

Megalapozatlannak tartotta azt az ítéleti megállapítást, hogy a ... felület felhasználói olyan gondolatokat közölnek, amikkel egyetértenek. Hivatkozott arra, hogy sok esetben olyan hozzászólásokat is megosztanak, amelyekkel nem értenek egyet, vagy csak részben értenek vele egyet.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy a felperesi ... bejegyzés környezetében milyen más bejegyzések kerültek közzétételre.

Álláspontja szerint az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a ... bejegyzés ténylegesen megtalálható a ... profilon, illetve, hogy a bejegyzés ténylegesen a felperes álláspontját, gondolatait tartalmazta.

Az I. rendű alperes által közzétett cikk 2015. szeptember 14. napján 17 óra 16 perckor került közlésre, amikor az általuk hivatkozott bejegyzést már törölték, az nem volt olvasható a ... oldalán. Ennek megfelelően az alperesek az általuk becsatolt újságcikkkel nem tudták bizonyítani azt, hogy a bejegyzés a cikk időpontjában megtalálható volt. Megítélése szerint elvárható lett volna a korrekt tájékoztatás érdekében, hogy az alperes újságírója az információt ellenőrizze, a bizonyítási kötelezettségének azonban az I. rendű alperes nem tudott eleget tenni.

Kiemelte, hogy a perben előadott nyilatkozata, illetve a becsatolt bizonyítékok, így különösen az előkészítő irata mellékleteként csatolt montázs alapján egyértelműen megállapíthatóvá vált az is, hogy jelen perben hivatkozott bejegyzés szó szerinti másolata egy másik felhasználó bejegyzésének, amit az ebben szereplő demográfiai adatok miatt másolt át a saját felületére. Ezért az nem a felperes álláspontját tartalmazta, az I. rendű alperes e körben sem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének. Mivel cáfolta, hogy a cikk megjelenésekor a hivatkozott bejegyzés megtalálható volt a ... profilján, és cáfolta azt is, miszerint az a saját gondolatait tartalmazta, ezért a keresetnek megfelelően kellett volna marasztalni az alperest. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségét megsértve nem értékelte a felperes fenti hivatkozásait, az e körben tett megállapításai iratellenesek.

A helyreigazító közlemény alapján azt is sérelmezte, hogy valótlanul állították róla, hogy törölték a ...ról. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § és a 221. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségét megsértette, amikor nem vizsgálta, hogy profiljának törlése ténylegesen megtörtént-e.

Fellebbezésének kiegészítésében hivatkozott arra is, hogy az I. rendű alperes a 2015. szeptember 14-én 10:46 perckor a ...hu honlapon megjelent cikket vette át, amelyből kiderül, hogy az I. rendű alperes tudta, hogy a kommentek nem a felperes véleményét tükrözik, ezért valótlan tényeket állított, illetve valós tényeket elhallgatott. Míg a ...hu megkérdezte az álláspontját és azt közölte is, addig az I. rendű alperes ezt elmulasztotta.

Hangsúlyozta, hogy egy videóhoz fűzött kommenteket kívánt megosztani, célja a demográfiai,

geológiai adatok bemutatása volt. Az első kommentet kívánta megismertetni másokkal, amelyekben tisztán demográfiai, geológiai adatok voltak, ezt azonban nem vették figyelembe, hanem a közvetlenül alatta lévő második kommentből emeltek ki részeket és mint saját véleményét közölték. A ...hu honlapon megjelent cikk után a bejegyzést törölte. Ha a komment drasztikus kifejezéseit akarta volna tudatni ismerőseivel a bejegyzést nem távolítja el. Miután világossá vált számára, hogy nem a lényegem emelték ki, törölte a megjelenést. Előadta, hogy pályafutása során kifejezetten az erőszak és a gyűlölet ellen írt szövegeket. Fentiek alátámasztására iratokat is csatolt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, mivel a döntés megfelelt a jogszabályoknak. Utalt arra, hogy a ... profil törlése nem szerepelt a helyreigazítási kérelemben, ezért azt az elsőfokú bíróság nem vizsgálhatta a PK 13. számú állásfoglalásnak megfelelően. Ha a felperes olyan álláspontot oszt meg a saját oldalán, amivel nem ért egyet, akkor hozzá lehet fűzni, hogy miért nem ért egyet. Ez azonban jelen esetben nem történt meg.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és az ott kifejtett indokokkal a másodfokú bíróság is egyetértett, ezért az ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki.

A felperesi helyreigazítási kérelem szövege és tartalma nem terjedt ki arra, hogy a felperes a ... profiljának törlésére utaló közlés helyreigazítását kérte volna. Ez a közlés ezért nem volt vizsgálható a PK 13. számú állásfoglalásra figyelemmel, és az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 3. §-át, valamint a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségét azzal, hogy a törlésre vonatkozó közléssel, illetve a törlés valóságtartalmával ítéletének indokolásában nem foglalkozott.

Bár a ... profilon nemcsak a saját gondolatok jeleníthetők meg, ennek akkor lett volna bármilyen jelentősége, ha a felperesnek a hozzászólástól való elhatárolódása, annak bizonyos gondolataival, kifejezéseivel való egyet nem értése a bejegyzéséből kiderül.

Nem kellett az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia azt, hogy a felperes saját gondolatait tartalmazta-e a bejegyzés, és azt sem, hogy az a megjelenéskor olvasható volt-e. Annak volt jelentősége, hogy a cikkben idézett bejegyzés kifejezései, gondolatai a felperes saját ... oldalán órákon keresztül láthatóak voltak a felperes álláspontjaként. Nem derült ki ugyanis az átlagos ... használó számára a csatolt screenshoton látható bejegyzés alapján az, hogy a bejegyzéstől a felperes a közzétételkor elhatárolódott volna, emellett az sem, hogy a közlések nem a saját gondolatait tartalmazták. A kérelem szerinti helyreigazításnak a PK 12. számú állásfoglalás alapján azért sem lenne ezzel kapcsolatosan helye, mivel a felperes megítélése szempontjából közömbös, hogy a menekültek féregkénti minősítésére, irtására utaló gondolatok a felperestől származtak, vagy más ilyen tartalmú bejegyzését ...on posztolással - elhatárolódás nélkül - közzétette. A cikk továbbá tartalmazta a felperes nyilatkozatát arra vonatkozóan is, hogy más bejegyzését tette közzé.

A fentiek alapján közömbös, hogy a felperes a hozzászólások mely részét kívánta kiemelni, illetve a cikk által kiemelt részek mennyire tartoztak a közlés lényegéhez, továbbá technikai hiba volt-e a bejegyzés saját gondolatként feltűnő elhelyezése, más bejegyzést is el akart helyezni, és a felperestől egyebekben távol áll az erőszak. Nincs jelentősége annak sem, hogy a cikkben szereplő bejegyzés a cikk megjelenésekor olvasható volt-e. A cikk ugyanis múltbéli eseményről számolt be a valóságnak megfelelően. Hamis színben sem tüntette fel az eseményeket, ugyanis közölte a felperes előadását is

arról, hogy más kommentjét másolta be, valamint azt a nyilatkozatát is, hogy a gyalázatos írások megbotránkoztatják.

Fentiekből pedig az következik, hogy a cikk nem tett valótlan tényállítást annak közlésével, miszerint a felperes a menekültek kiirtásáról posztolt a ... oldalán, továbbá arról írt, hogy a határon végezni kellene velük, ezért helyreigazításnak nem volt helye az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint - a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján utalva annak helyes indokaira is - helyben hagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-nak utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján, kötelezte a felperest az ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A le nem rótt illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2016. június 17.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.